

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112010726
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112010726.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júna 2014, v trestnej veci obžalovaného E. X., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 19.2.2014 sp.zn. 3 T 57/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. X..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp.zn. 3 T 57/2012 z 19.februára 2014 uznal obžalovaného E. X. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že v A. dňa 20.12.2011 v čase okolo 15.00 hod. spoločne so skôr odsúdenými J. F., K. X. a obžalovaným D. Č. v chatovej lokalite O. B. V. C. Č.. D.. XXXX na prízemí v obývacej izbe K. X. ako prvý uderil pästou do tváre H. P., ktorý spadol na zem, kde ho následne ďalej udieral pästami do tváre a kopal do oblasti hlavy, chrbta a brucha, na čo sa k nemu pridali aj E. X. T. J. F., ktorí poškodeného taktiež udierali pästami do oblasti tváre a kopali do celého tela a následne ho vyhodili pred chatku, kde ďalej do neho kopali E. X., J. F. T. D. Č., pričom poškodeného následne odviekli na zastávku F. O. B., kde ho hodili do kontajneru na odpad číslo 707, čím mu spôsobili poranenia, a to pomliaždeniny mäkkých tkanív v oboch čelových oblastiach a temenno-spánkových oblastiach obojstranne, nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v čelovo temenno-spánkovej oblasti vľavo, opuch mozgu vľavo, otras mozgu s retrográdnou amnéziou, pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre obojstranne s krvnými podliatinami, zlomeninu prednej steny čeľuste a očnicu vpravo s nakrvácaním do čeľustnej dutiny, tržno-pomliaždenú ranu na hornej pere vľavo, zlomeninu desiateho až dvanásteho rebra vpravo s posunutím úlomkov s nakrvácaním do pohrudnicovej dutiny a pomliaždenie pravých pľúc s dobou liečenia od 21.12.2011 do 15.3.2012, t.j. 84 dní.

Za to mu súd podľa § 155 ods.1 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák., s použitím § 38 ods.4, § 37 písm.h/, písm.m/ Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd u obžalovaného zrušil výroky o trestoch, ktoré mu boli uložené:
1/ trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp.zn. 3 T 4/2012 zo dňa 31.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2012 vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr.zák.,
2/ rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T 139/2011, právoplatného dňa 25.4.2013, zo dňa 25.4.2013, ktorý mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou

dobou v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods.2 písm.d/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou.

Zároveň súd podľa § 285 písm.c/ Tr.por. oslobodil obžalovaného D. Č., Z.. XX.X.XXXX V. A., trvale bytom A., R.. A. XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp.zn. 1 Pv 776/2011 zo dňa 16.5.2012, podanej pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v A. dňa 20.12.2011 v čase okolo 15.00 hod. spoločne so skôr odsúdenými J. F., K. X. v chatovej lokalite O.Ý. B. V. C. Č.. D..XXXX na prízemí v obyvacej izbe K. X. ako prvý udrel päsťou do tváre H. P., ktorý spadol na zem, kde ho následne ďalej udieral päsťami do tváre a kopal do oblasti hlavy, chrbta a brucha, na čo sa k nemu pridali aj E. X. T. J. F., ktorí poškodeného taktiež udierali päsťami do oblasti tváre a kopali do celého tela a následne ho vyhodili pred chatku, kde ďalej do neho kopali E. X., J. F. T. D. Č., pričom poškodeného následne odviekli na zastávku F. O. B., kde ho hodili do kontajneru na odpad číslo 707, čím mu spôsobili poranenia, a to pomliaždeniny mäkkých tkanív v oboch čelových oblastiach a temno-spánkových oblastiach obojstranne, nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v čelovo temno-spánkovej oblasti vľavo, opuch mozgu vľavo, otras mozgu s retrográdnou amnéziou, pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre obojstranne s krvnými podliatinami, zlomeninu prednej steny čeľuste a očnicu vpravo s nakrvácaním do čeľustnej dutiny, tržno-pomliaždenú ranu na hornej pere vľavo, zlomeninu desiateho až dvanásteho rebra vpravo s posunutím úlomkov s nakrvácaním do pohrudnicovej dutiny a pomliaždenie pravých pľúc s dobou liečenia od 21.12.2011 do 15.3.2012, t.j. 84 dní,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, a to v časti, ktorá sa týka obžalovaného E. X.. Napadnutý rozsudok napadol vo všetkých výrokoch, ktoré sa týkali jeho osoby. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu P.. X. X..

V úvode podaného odvolania opísal rozhodné časti napadnutého rozsudku s tým, že prvostupňový súd nerozhodol správne o jeho vine. Táto nebola objektivizovaná žiadnym relevantným dôkazom, ktorý by ho bez rozporov a pochybností usvedčoval zo žalovaného trestného činu. Obžalovaný namietal, že spáchanie skutku priznal a označil to za nepravdu. Od začiatku trestného stíhania zotrval na skutočnosti, že na priebeh skutku v kritickom dni a večera, si nepamätal. Dôvodom bolo predchádzajúce niekoľkodňové požívanie alkoholických nápojov. Samotná skutočnosť, že nepoprel svoju prítomnosť na chate, na ktorej mali byť spôsobené zranenia poškodenému, neznamenala, že sa k spáchaniu trestného činu priznal. Konštatovanie, že mohol poškodeného udrieť, nemožno automaticky vnímať ako spolupáchateľstvo.

Pokiaľ orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili jeho vyjadrenie ako priznanie, toto nemohlo byť akceptované bez ďalšieho, pretože tým nezanikla ich povinnosť preukázať vinu spôsobom, ktorý nevyvolá žiadne pochybnosti. V ďalšej časti odvolania poukázal na odmietnuté návrhy na doplnenie dokazovania z hlavného pojednávania s tým, že podľa vykonaného dokazovania a priznania J. F. T. K. X. je nesporné, že títo nesú zodpovednosť za útok na poškodeného, ako i spôsobené zranenia.

Súd mal správne posudzovať jeho účasť na napadnutí poškodeného cez spôsob, akým ho mal napadnúť a k akým zraneniam mohlo vzniknúť jeho prípadnými údermi smerujúcimi voči poškodenému. Spoľahlivé posúdenie miery účasti jednotlivých obžalovaných na útoku bolo podľa jeho názoru nevyhnutným a zásadným predpokladom pre posúdenie skutočnosti, či došlo u toho-ktorého obžalovaného k naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle ustanovenia § 155 ods.1 Tr.zák. Obžalovaný preto ďalej podrobným spôsobom v odôvodnení poukázal na zákonné znaky stíhaného trestného činu, ako i podrobnosti úmyselného zavinenia a potrieb vyplývajúcich z vykonaného dokazovania.

K tvrdeniu súdu prvého stupňa, podľa ktorého ho z trestnej činnosti usvedčil J. F. obžalovaný uviedol, že podľa jeho výpovede poškodeného kopol slabou intenzitou len v jednom prípade. Takéto tvrdenie svedka nijakým spôsobom nepreukázali fakt o jeho aktívnom zapojení sa do konfliktu. Rovnako poukázal na výpoveď svedka K. X., ktorú podľa jeho názoru nemožno hodnotiť ako účelovú a táto nemá za účel

zbavenie trestnej zodpovednosti. Skutočnosť, že s týmto svedkom je v príbuzenskom pomere, nemôže mu byť ako obžalovanému žiadnym spôsobom na ujmu a súd nemôže z uvedeného dôvodu neprihliadať na skutočnosti uvedené vo výpovedi. Obžalovaný Č. uviedol skutočnosti zo svojho pohľadu účelové s tým, že tieto mali byť produkované v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Svedkyňa X. v kritickom čase nebola prítomná pri konflikte s poškodeným, a preto jej výpoveď je len výpoveďou nepriamou a sprostredkovanou.

Obžalovaný spochybnil aj svedka F. X., a to s poukázaním na znalecký posudok X. L. O., z ktorého vyplynulo, že jeho výpoveď je nehodnoverná a pre účely trestného konania nepoužiteľná.

Vykonaným dokazovaním preto bolo podľa jeho názoru zistených viac pochybností o jeho vine, a preto mal súd postupovať v zmysle zásady trestného konania „in dubio pro reo“. Navrhol preto, aby bol spod podanej obžaloby oslobodený, alternatívne žiada doplniť vykonané dokazovanie o návrhy uvedené v podanom odvolaní.

Záverom uviedol, že už dlhšiu dobu žije riadny život bez stretu s rizikovými situáciami a osobami, pričom je zamestnaný v trvalom pracovnom procese. Rovnako prestal požívať alkoholické nápoje a dlhšiu dobu abstínuje. Žiadal preto, aby tieto skutočnosti boli odvolacím súdom zohľadnené.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a zvýraznil údajné procesné pochybenia prvostupňového súdu, ktoré spočívali v tom, že akceptoval výpovede svedkov odkazujúce na svoje predchádzajúce výpovede v inom procesnom postavení. Zároveň upriamil pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že deň pred spáchaním skutku o polnoci mu bolo nameraných skoro 8,5 promile alkoholu v krvi a jeho alkoholizmus mal vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť s tým, že jeho tvrdenia v odvolaní nie sú pravdivé, jeho duševný stav bol riadne vyšetrený a z odborných vyjadrení je zrejmé, že u obžalovaného bola nameraná výška promile alkoholu v hodnote 4,39.

Verejné zasadnutie sa konalo po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaniu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods.1 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania a dôvodov podaného odvolania, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžaloba pre stíhaný trestný čin bola okrem E. X. podaná aj na D. Č.. Zostávajúci páchatelia J. F. T. K. X. boli právoplatne odsúdení v predchádzajúcom konaní, a to na základe uzavretej dohody o vine a treste.

Obžalovaný E. X. sa v prípravnom konaní k spáchaniu trestného činu priznal a vo svojej výpovedi udal, že poškodeného v kritický deň napadol po požití alkoholických nápojov s J. F. T. K. X.. Ku konfliktu došlo po predchádzajúcej hádke medzi J. F. a poškodeným H. P. a potom medzi bratom K.Á. X. a poškodeným. K. X. udrel päšťou do tváre H. P. a začal ho biť tak, že ho udieral päšťami do tváre a tiež ho kopal do celého tela. Potom sa k nemu pridala aj J. F., ktorý poškodeného takisto udieral päšťami do hlavy a kopal hlava - nehlava. Za tejto situácie sa k nim pridala aj on tak, že poškodeného udrel päšťou do tváre a asi dvakrát ho kopol z boru do chrbta. Takýmto spôsobom ho bili v rozkladacom kresle pri dverách na chate, odkiaľ ho J. F. stiahol na zem, kde ho ďalej bil spolu s K. X.. Následne poškodeného vytiahli von z chaty na terasu, kde ho ďalej bili, ale najviac J. F. s tým, že obžalovaný poškodeného v tomto čase udrel iba raz päšťou do tváre. Ďalej sa vo svojej výpovedi z prípravného konania vyjadril k odchodu poškodeného z chaty, na ktorej bol napadnutý, ako i k jeho ďalšiemu stretnutiu na zastávke F..

Obžalovaný D. Č., ktorý bol napadnutým rozsudok spod podanej obžaloby oslobodený, v priebehu trestného stíhania uviedol v podstate totožný priebeh skutku, ako to uviedol v prípravnom konaní obžalovaný E. X.. Poškodeného mal dobiť J. F., K. X. a obžalovaný E. X.. Všetci traja páchatelia ho bili ako nenormálni a kopali do neho ako do handry.

Obžalovaní E. X., T. D. D. Č. na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a odmietli vypovedať.

Pokiaľ sa týka poškodeného, tento počas prípravného konania, ako i hlavného pojednávania vypovedal v tom zmysle, že priebeh žalovaného trestného činu si nepamätal z dôvodu výpadku pamäte, a to až tri dni pred skutkom.

Svedok K. X., ktorý bol v predchádzajúcom konaní právoplatne odsúdený, vypovedal v tom zmysle, že poškodeného fyzicky napadol, a to z dôvodu predchádzajúcej hádky a následne sa k nemu pridal aj J. F.. Pokiaľ sa týka obžalovaného E. X., na jeho účasť v konflikte si nepamätal.

J. F. ako ďalší odsúdený pre spáchanie žalovaného trestného činu v pozícii svedka vypovedal v tom zmysle, že poškodeného napadol spoločne s K. X. a neskôr sa k nim pridal aj obžalovaný E. X., ktorého videl ako raz kopol poškodeného niekde do dolnej časti nohy a asi dvakrát ho udril rukou. Údery presne nepočítal a k ich intenzite, resp. miestam zásahu sa bližšie nevyjadril.

Svedkovia X. X., P. X., Š. X. T. F. X. sa v pozícii rodinných príslušníkov vyjadrili k priebehu konfliktu v inkriminovanom čase. Okrem X. X., ktorý v predmetný deň 20.12.2011 z chaty odišiel o 04.00 hod., títo potvrdili vznik konfliktu a napadnutie poškodeného. Výpovede týchto svedkov aj s vykonanými konfrontáciami sú podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Svedkyňa I. X. v trestnom stíhaní uviedla, že o napadnutí poškodeného sa dozvedela od obžalovaných, resp. odsúdených, ktorí sa po jej príchode na chatu o tejto medzi sebou bavili so zábavou a smiechom. Započula ako D. Č. povedal, že poškodeného po napadnutí hodili do bedne. Na svojej výpovedi zotrvala aj na vykonanom hlavnom pojednávaní, avšak bez spomienky na bližšie detaily.

K zraneniam poškodeného bol vypracovaný znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva F. L. O., C., z ktorého záverov je možné jednoznačne ustáliť, že poškodený v inkriminovanom čase utrpel množstvo devastáčnych poranení s krvácaním pod mozgovú blanu čelovo-temenno-spánkovej oblasti. Ďalej to bol opuch mozgu, otras mozgu, pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre obojstranne s podliatinami, zlomeninu prednej steny čeľuste a očnice vpravo, ako i zlomeninu 10. - 12. rebra vpravo s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do pohrudnicovej dutiny a pomliaždenie pravých pľúc. Tieto poranenia kvalifikoval ako kombináciu poranení z medicínskeho hľadiska ťažkých s poraneniami ľahkého charakteru. Poranenia vznikli pravdepodobne kombináciou úderom päťou a kopnutím a sily, ktoré pôsobili boli strednej intenzity až väčšej intenzity. Doba liečenia a PN bola určená najzávažnejším poranením, a to nakrvácaním pod tvrdú mozgovú blanu a táto doba pri nekomplikovanom priebehu mala trvať od 21.12.2011 do 15.3.2012, t.j. 84 dní.

Vo veci boli vypočutí aj svedkovia P. Z., T. D. E. U., ktorí v pozícii vodičov autobusov v kritickom dni pozorovali skupinu osôb pod vplyvom alkoholu zdržiavajúcu sa na mieste nájdenia tela poškodeného.

Vo vykonanom trestnom stíhaní boli zabezpečené aj znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru v Košiciach, podľa ktorých okrem iného bola zistená prítomnosť na predmete číslo 6 ľudskej krvi, kde DNA analýzou vykazovala zmiešaný biologický materiál pochádzajúc najmenej od dvoch rôznych osôb, pričom prítomnosť biologického materiálu od tretej osoby zistená nebola. DNA profil stopy označenej ako predmet č. 6 je kombinácia DNA profilov porovnávacích vzoriek bukálnych výterov označených H. P. T. E. X.. Záverom možno podľa znaleckého dokazovania konštatovať, že nie je možné vylúčiť osoby, od ktorých bol odobratý porovnávací materiál označený ako H. P. T. E. X. ako pôvodcov uvedenej zmiešanej stopy označenej ako predmet č. 6.

Zo znaleckých posudkov na vyšetrenie duševných stavov obžalovaných vyplýva, že obžalovaný E. X. netrpí a ani v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnou duševnou poruchou, ani chorobou. Obžalovaný E. X. trpel tretím štádiom rozvoja alkoholizmu, pričom nebola zistená závislosť od iných

psychotropných látok. Patologickú opilosť u obžalovaného znalci nezistili a odporučili mu uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu ambulantnou formou.

Spisový materiál ďalej obsahoval aj množstvo listinných dôkazov, medzi ktoré patrila fotodokumentácia z miesta spáchania činu, zápisnica o prehliadke tela a fotodokumentácie týkajúce sa osoby obžalovaného E. X., správy zo Slovenského hydrometeorologického ústavu, lekárske potvrdenia o ošetrovaní poškodeného, zápisy o dychovej skúške obžalovaného E. X., ktorý mal dňa 21.12.2011 v čase o 01.07 hod. nameranú prítomnosť alkoholu v dychu vo výške 1,08 ml/l (vydychnutého vzduchu).

Krajský súd v Košiciach v konaní o odvolaní obžalovaného na základe vyššie uvedených skutočností nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov - právoplatne odsúdených spolupáchateľov, ako aj ďalšieho obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodeného, listiny dôležité pre trestné konanie a výsledky znaleckého dokazovania. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania, uvedenou v § 2 ods.12 Tr.por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Zo zabezpečených dôkazov nevyplývajú relevantné skutočnosti spochybňujúce, že to bol obžalovaný, ktorý spoločne s už právoplatne odsúdenými osobami fyzicky napadol poškodeného a spôsobil mu vzniknuté zranenia. Takýto záver je dostatočne odôvodnený výpoveďami zainteresovaných svedkov a najmä výsledkami odborného znaleckého dokazovania. Obhajoba obžalovaného bola v tomto smere krajským súdom vyhodnotená ako účelová a produkovaná so snahou, zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Skutočnosti uvedené obžalovaným v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu druhostupňový súd vyhodnotil ako nepravdivé a nezodpovedajúce skutočnej realite. Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na trestné stíhanie obžalovaného je bezpochybné zrejme, že výpovede jednotlivých svedkov usvedčujúcich E. X. zo spáchania žalovaného trestného činu boli na hlavnom pojednávaní vykonané procesne správnym spôsobom, a to za aktívnej účasti obhajcu obžalovaného. V súvislosti s namietaným požitím alkoholických nápojov obžalovaným pred spáchaním žalovaného trestného činu, krajský súd zistil, že v trestnom stíhaní bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcov z odboru psychiatrie, podľa záverov ktorého obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou a jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola v inkriminovanom čase zmenšená len pod vplyvom alkoholu. U obžalovaného nebola zistená patologická opilosť, ktorá by mala vplyv na jeho trestnú zodpovednosť.

Z vykonaného dokazovania a zabezpečených dôkazov je teda zrejme, že obžalovaný E. X. úmyselne fyzicky napadol poškodeného, a preto jeho konanie okrem iného vykazuje všetky zákonné znaky úmyselného zavinenia podľa § 15 písm.a/ Tr.zák. V neuvedených podrobnostiach odôvodnenia svojho rozhodnutia, ktoré sa týka viny obžalovaného, krajský súd v ďalšej časti odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v tomto smere stotožnil a tieto si aj v celom rozsahu osvojil.

Pokiaľ sa týka uloženého trestu obžalovanému, pri tomto krajský súd zistil pochybenie okresného súdu, ktorý pri svojom rozhodnutí neaplikoval ustanovenie § 41 ods.2 Tr.zák. s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 106/2011 z 28.novembra 2012. Obžalovanému bol správne podľa § 42 ods.1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody, a to za prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.4 Tr.zák. (§ 37 písm.h/, písm.m/ Tr.zák.), avšak bez použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák.

Podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods.2 Tr.zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje

sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného, o jednu tretinu.

Podľa § 11 ods.1 Tr.zák. zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov. Obžalovaný E. X. bol stíhaný pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., pričom pri tomto trestnom čine je pre páchatela zákonom stanovená trestná sadzba v rozmedzí 4 roky až 10 rokov. Zrušené výroky o trestoch pri uložení súhrnného trestu sa týkali jedného prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr.zák.(OS Košice I sp.zn. 3T 4/2012 z 31.1.2012) a jedného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák. (OS Košice II sp.zn. 5T 139/2011 z 25.4.2013).

Obžalovanému má byť teda správne uložený súhrnný trest aj podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák., a to preto, že okresný súd mu ukladal súhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločinom, spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, a to s prihliadnutím na citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takto upravená zákonná trestná sadzba trestu odňatia slobody u obžalovaného (za prevažujúceho pomeru prirážajúcich okolností) by bola správne určená v rozpätí 6 rokov až 12 rokov.

Vzhľadom k tej situácii, že odvolanie podal len obžalovaný, pri absencii odvolania prokurátora, nebolo možné zo strany krajského súdu uvedený nedostatok napraviť, nakoľko mu v tom bránila zásada zákazu zmeny k horšiemu (reformatio in peius). Uložený trest odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby sa pre vyššie uvedené skutočnosti javil krajskému súdu ako neprimerane mierny.

Na základe týchto dôvodov Krajský súd v Košiciach odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.